

[Anders Andersen.]

ærede minister, det er vel også rigtigt, at vi inden var enige om, at vi hver for sig skulle give udtryk for det, vi havde sagt, og det kunne vel ikke være sådan, at vi over for pressen skulle begynde en indbyrdes debat om, hvad vi hver for sig gav udtryk for. Derfor er det forkert at sige, at vi jo på dette pressemøde kunne have rejst indvendinger over for de udtalelser, den højtærede minister fremsatte over for pressen. Det ville i hvert fald ikke have været i overensstemmelse med de aftaler, man havde truffet før pressemødet.

Den højtærede minister henviste til et referat, jeg forstod, det var fra et blad oppe fra Nordjylland — var det Fjerritslev Avis? (*Landbrugsministeren* [Skytte]: Nej!). Eller i Hurup, hvor jeg skulle have sagt, at den højtærede minister ikke vidste, at der var en indkomstundersøgelse i gang — jeg refererer efter hukommelsen, men det var vist indholdet af det. Jeg har ikke læst referatet i vedkommende avis, men hvis der i avisen har stået, at det var mit indtryk, at den højtærede minister ikke var orienteret om, hvor langt man var med denne indkomstundersøgelse, så er referatet rigtigt. For det, vi efterlyste, var, hvor langt man var kommet med denne indkomstundersøgelse, og hvornår den kom frem. Hvis referatet har været udformet på den måde, så er det rigtigt, og det var i øvrigt mit indtryk, at ministeren virkede overrasket, da vi efterlyste denne indkomststatistik.

Den højtærede minister gav udtryk for, at vi havde jo selv brugt disse tal. Jeg tror dog, man i hvert fald kommer til at indrømme mig, at jeg hver gang har sagt, at hjemmemarkedsordningerne betragtede vi ikke som støtteordninger, men som en retfærdighedshandling over for landbruget, hvorved det danske landbrug blev ligestillet med andre erhverv her i landet. Det har jeg sagt flere gange også fra det høje tings talerstol, og der kunne i hvert fald ikke være nogen som helst misforståelse set fra mit synspunkt med hensyn til disse problemer.

Jeg skal ikke kommentere ministerens udtalelser om ejendomstilskuddet og disse problemer. Jeg konstaterer, at vi jo ikke er uenige om, at det var aftalt i 1961-forliget, og at vi heller ikke er uenige om, at da vi skulle have disse ordninger gennemført,

så opfattede man det ikke som muligt fra administrationens side.

Derimod føler jeg trang til at gøre et par bemærkninger om det sluseprissystem, som vi fra vor side har rejst krav om i den kommende kornordning. Der ligger jo også en anden betragtning bag ved ønskerne om disse slusepriser. Med den dårlige økonomi, der er i landbruget i øjeblikket, må mange landmænd umiddelbart efter høst afhænde deres korn for at kunne klare de forpligtelser, de har af økonomisk art. Vi ved, at det hvert år betyder et relativt svagt kornmarked efter høst. Det vil sige, at de landmænd, der har de største økonomiske vanskeligheder, tvinges til at afhænde deres korn på et tidspunkt, hvor kornprisen trykkes, og det giver jo i og for sig ikke disse landmænd større eller bedre muligheder for at klare deres økonomiske forpligtelser. Og her drejer det sig ikke om det kornsælgende landbrug, men det drejer sig praktisk taget om hele landbruget, fordi det efterhånden er blevet almindeligt at sælge sit korn og bruge færdige foderblandinger i stedet for. De landmænd, der har økonomisk styrke, kan vente med at sælge, til priserne retter sig op igen. Vi har ment fra landboforeningernes side, at vi også måtte tage hensyn til de økonomisk svage landmænd, og dette er en af begrundelserne for, at vi ønsker en sådan slusepris indført.

Ja, jeg ved ikke, ærede medlem hr. Kirkegaard, om vi skal fordybe os mere i betragtninger over disse millioner. Det var jo 1 400 millioner i investeringer. Men det giver jo så, når man trækker fra den ene milliard, det ærede medlem havde i plus, et minus på 400 mill. kr.

Så spørger det ærede medlem, om de kroner, en landmand får for sin ejendom, ikke er lige så meget værd som de kroner, en tjenestemand får i løn. Jo selvfølgelig. Det kan der da ikke være nogen som helst tvivl om. Jeg er ikke helt klar over, hvad det ærede medlem mener med spørgsmålet, for det, vi var inde på i formiddags, var, hvorvidt landmændene skulle optage lån for stadig væk at kunne leve i kraft af, som det ærede medlem udtrykte det, at formuerne steg ved, at man opvurderede ejendommene. Det var det, jeg vendte mig imod.

Jeg vil i denne forbindelse, når vi er inde på disse kroner, gerne over for det ærede